

Nacht twee

Jij zoekt en vindt een Moeder,
zichzelf nog even kwijt,
die draait en keert en nietsvermoedend
haar hart dat opensplijt.

Beiden nog onwennig,
die Moeder op dat bed.
Wie zij was, wie zij wordt,
haar hart heldhaftig op het spel gezet.

De eenzaamste nacht der nachten,
niemand juicht haar toe.
Zij droomt van slaap, krampachtig smachtend,
haar lijf onnoemelijk moe.

Twee ogen die zoeken en vinden,
een weerloos lijfje, zo nieuw, zo pas.
Ontmoeten, voorzichtig verbinden,
alsof het altijd al zo was.

Die nacht, een Moeder, pasgeboren,
rauw en puur en zacht.
Een beetje gewond een beetje verloren,
maar de liefde,

Die liefde,

langverwacht.

Over 'Nacht twee':

Die beruchte tweede nacht na de geboorte, de nacht waarvoor niemand me op voorhand had gewaarschuwd. Het komt blijkbaar heel vaak voor dat die extra turbulent verloopt. Waar een baby voordien nog moe was van de bevalling, wordt hij of zij tijdens de tweede nacht pas echt goed wakker, en verlangt, smacht naar verbinding met de enige die op dat moment vertrouwd aanvoelt: jij. Jij smacht op jouw beurt dan weer naar enkele uren slaap, die je waarschijnlijk nog niet meteen zal krijgen. Bovendien gaat op dat moment de plakkerige zwarte stoelgang van de baby, meconium, over in gewone stoelgang. Dat kan pittig zijn voor die kleine darmpjes, en dat heb je geweten. Het is een heel rauw proces, en tegelijk een beetje magisch. Jullie zijn allebei nieuw, moeten elkaar nog leren kennen, samen een evenwicht zoeken. Wat ik heb geleerd van die 'nacht twee' is dat er nog even geen evenwicht mogelijk is. Dat het vermoeiender is om hiertegen te blijven vechten en dat je er beter in mee kan gaan. Geef dus schaamteloos toe aan het verbinden met je kleintje. Het zijn momenten die nooit meer terugkomen. Voor mij was het een eerste les in dualiteit: het is zo eenzaam en zo zwaar, maar o zo prachtig.

Ontmoeting

Ik heb je gedragen, gebaard en begroet,
getroost, gehouden, met liefde gevoed.

Jij, voor wie ik alles doe,
mezelf steeds opnieuw ontmoet.

Je leegt en je vult me,
verzilvert en verguldt me,
spiegelt en geduldt me.
Samen doen wij het zo goed.

Met jou kwam ook ik ter wereld,
een beetje bang, een beetje verweekt.

Jij geeft me levenslang,
houdt me in je lieve kleine greep.

Je breekt en je bouwt me zo prachtig,
je hebt en je houdt me zacht.

Onze momenten, 't zijn gouden:
om jou gevraagd, maar ook mezelf gekregen,
om voor altijd van te houden.

Keizerin

Waar een wil is,
niet altijd een weg,
jezelf laag per laag
zo dapper blootgelegd.

Je kleintje kwam ter wereld,
werd geboren uit jou.
Niet het verwachte pad,
misschien niet wat je wou.

Liefdevol gehaald,
ben jij zo krachtig.
Je lijf niet gefaald:

zo Keizerlijk machtig.

Met jezelf gewoeld, gewroet.
Zo veel tegelijk gevoeld,
je kleintje, maar ook
jezelf ontmoet.

Ik buig voor jou,
jij bent vanaf het prille begin
een moedige heldin,

een echte Keizerin.

Over 'Keizerin':

Zelf ben ik niet met een keizersnede bevallen, maar de verhalen van andere Mama's zetten me wel aan het denken. Zeker wanneer je het graag anders had gezien, kan een sectio een heel ingrijpende ervaring zijn, voor zowel Moeder als baby. Ik hoop dat deze Mijmering jou als Keizersnedemama het gevoel mag geven dat je enorm krachtig bent, dat jij ook je kleintje op de wereld hebt gezet, en dat het zeker en vast niet 'the easy way out' is.
